

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési hivatal

Törvényjavaslat: T/7979/25

Dátum: 2012. OKT. 29.

Módosító javaslat

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése alapján „a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról” szóló, T/7979 számú törvényjavaslatához a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztjük elő:

A törvényjavaslat 12. § (2) bekezdése az alábbiak szerint változzon:

„(2) Ha a földműves családi gazdálkodó, vagy gazdálkodó család tagja, a gazdálkodó család tagjai tulajdonában és bármilyen jogcímen használatában álló föld beszámításával, mező-, illetve erdőgazdaságilag hasznosított föld tulajdonjogát, illetve haszonélvezeti jogát olyan mértékben szerezheti meg, hogy a tulajdonában, illetve a haszonélvezetében

a) legalább a családi gazdaság külön jogszabály szerinti legkisebb üzemi méretét elérő mértékű föld,

b) a családi gazdálkodás alatt álló föld együttes mértéke pedig az újonnan megszerzett földdel együtt kertészeti (szőlő, gyümölcs, zöldség, gyógy- és dísznövény) kultúrák esetén legfeljebb ötven hektár, szántóföldi és vegyes gazdálkodás esetén pedig legfeljebb [öt]háromszáz hektár nagyságú legyen.”

I n d o k o l á s

Az alapvetően önfoglalkoztatáson és kiegészítő bér munkán alapuló családi gazdaság birtokméretét fő földhasználati típusok szerint differenciáltan és úgy kell meghatározni, hogy az egy több generációs gazdálkodó család tisztas megélhetését biztosítsa. Ez a javaslat szerint a kertészeti kultúrák esetében legfeljebb ötven hektár, szántóföldi és vegyes gazdálkodás esetén pedig legfeljebb háromszáz hektár. E felső mérethatár növelését – ha a termőföld, mint korlátozottan rendelkezésre álló természeti erőforrás eltartó, munkahely teremtő képességét, foglalkoztatási kapacitását maximalizálni akarjuk - semmi nem indokolja. Magyarország a választási és kormányprogram, a birtokpolitikai irányelvek valamint a Nemzeti Vidékstratégia szerint nem is kívánja a nagybirtokot erősíteni, viszont az Európai Közösségben, de az EU-

hoz nem tartozó országok többségében már a háromszáz hektáros gazdaság is nagybirtoknak számít. Álljanak itt ennek bemutatására az **EUROSTAT** néhány – fejletlennek, versenyképtelennek, elmaradott mezőgazdaságúnak egyáltalán nem nevezhető – európai országra vonatkozó **legfrissebb birtokméret-adatai**. (Martins, C. – Tosstorff, G. (2011): Large farms in Europe, EUROSTAT, Statistics in Focus, 18/2011., Agriculture and fisheries, Luxembourg, 8 p.) Az **átlagos birtokméret** pl.: Lengyelországban 6 ha, Olaszországban 8 ha, Svájcban 17 ha, Ausztriában 19 ha, Hollandiában 25 ha, Belgiumban 29 ha, Németországban 46 ha, Franciaországban 52 ha, Dániában 60 ha. Még érdekesebb, de tán ritkábban idézett adat az **úgynevezett „nagygazdaságok” („large farms”)** méretadata. Ezt a birtokméret-kategóriát az EUROSTAT úgy határozza meg, hogy a legnagyobbtól a kisebbek felé haladva összegzi az általuk használt területeket, és ahol ez az összegzett érték eléri az adott ország mezőgazdasági területének 20 %-át, ott húzza meg az un. „nagygazdaság” méretkategória alsó határát. E nagygazdaságok átlagos területnagysága, vagyis az így meghatározott **„nagybirtokok” átlagos mérete** pl.: Svájcban 54 ha, Hollandiában 135 ha, Belgiumban 150 ha, Lengyelországban 250 ha, Franciaországban 274 ha, Ausztriában 295 ha, Olaszországban 337 ha, Dániában 426 ha, és Németországban - az „NDK-effektus” ellenére is csak - 1.391 ha. Magyarországon ugyanakkor jelenleg e nagybirtokok átlagmérete 3.164 ha. Ennél csak Csehország (3.531 ha) és Szlovákia (3.934 ha) nagybirtokainak átlagmérete nagyobb. A versenyképes méretet tehát az európai birtokrendszer – szemben a dél-amerikai modellel – nem az egyes gazdaságok méreteinek növelésével, hanem e kisebb mozaikok szövetkezésével képes igen hatékonyan biztosítani. Ráadásul ennek a modellnek a környezeti, regionális társadalmi, gazdasági, foglalkoztatási teljesítményei, életképességi mutatói is lényegesen jobbak, a közösség által kényszerűen finanszírozott társadalmi költségei pedig lényegesen alacsonyabbak, mint a dél-amerikai típusú tőkés nagybirtokrendszeréi.

Budapest, 2012. év október hó 29. nap

Dr. Ángyán József
országgyűlési képviselő,
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség

Bencsik János
országgyűlési képviselő,
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség